

[Hørluf Rasmussen.]

og jeg vil da også indrømme, at på mange områder går det lidt vel stærkt; men så vidt jeg husker havde vi vedrørende den lov, som vi nu skal have ændret, et udvalgsarbejde, der vist strakte sig over et par måneder, og jeg hørte jo også de mange indvendinger, der blev fremført både fra partiet venstre og det konservative folkeparti mod denne lovgivning. Jeg må ærligt indrømme, at jeg, i betragtning af de ressourcer, disse partier er i besiddelse af, tænkte, at man da måtte regne med, at der kom nogle ændringsforslag. Men hvad var det, der egentlig skete? Ganske sent, umiddelbart før vi skulle til at skrive betænkning, kom der et memorandum på 11 punkter, der i virkeligheden var et opkog af de synspunkter, som de ærede ordførere havde fremført her. Jeg ved ikke, om man mener, at man kan tage stilling til den slags ting; jeg mener, at man bør bestræbe sig på at fremkomme med konkrete ændringsforslag, således at der også gives partierne lejlighed til at se på, hvad det egentlig er, man vil — partiprogrammer som sådanne bør man vel afholde sig fra at fremlægge i udvalget.

Mose Hansen: Som bekendt stemte mit parti imod loven om særlig indkomstskat, da den blev vedtaget her i det høje ting den 31. maj 1963 sammen med de jordlove, der senere blev forkastet ved folkeafstemningen.

Der foreligger nu et forslag om ændring af denne lov. Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på mit partis principielle synspunkt angående særlig indkomstskat, idet jeg har redegjort for dette tidligere. Såfremt imidlertid lovforslaget om udskydelse af den 13. almindelige vurdering gennemføres, må konsekvensen jo også blive, at den lov, der blev vedtaget den 31. maj 1963, ændres på de punkter, der har forbindelse med vurderingsgrundlaget, og at lovens ikrafttræden dermed udskydes til den 1. januar 1966.

Lovforslaget er, når det gælder fortjeneste ved salg af fast ejendom, i alt væsentligt en tro kopi af lovforslaget fra 1963. Det vil altså sige, at når lovforslaget vedtages, skal alle ejendomshandler uanset købstidspunktet ind under loven.

For mit parti var denne bestemmelse i 1963, såvel som den er det nu, en væsentlig anstødssten, idet vi betragter det som en beskatning med tilbagevirkende kraft, da ingen på et købstidspunkt, der ligger langt tilbage, kunne forudse denne udvikling og måske under handelen sikre sig derimod. Jeg skal senere forsøge at give et eksempel på, hvordan det virker.

Mit parti ønsker ikke på nogen måde at holde hånden over spekulanter, som tager urimelige gevinster hjem; men for en stor parts vedkommende rammes disse spekulanter jo allerede derved, at sådan fortjeneste skal beskattes sammen med almindelig indkomst. Opstår der derimod fortjeneste, når landbrugsjord overgår til anden anvendelse og dermed betinger højere priser end rimeligt, eller foreligger der anden form for udstykning, som også giver store gevinster, må der kunne findes andre former for inddragelse af disse gevinster end denne særlige indkomstskat eller kapitalvindingskat.

Lovforslaget rammer ikke spekulationsgevinster, men ofte de fortjenester, der opstår på normal vis på grund af konjunktursvingninger på de værdier, som den enkelte borger har anbragt sine opsparede midler i, og hvor fortjenesten går ud over de rammer, der er fastsat i lovforslaget om særlig indkomstskat.

Det foreliggende lovforslag indeholder også den tidligere 2.000 kr.s grænse for forbedringsudgifters indregning i anskaffelsessummen. Denne grænse finder vi stadig urimelig, og den kommer i særlig grad til at ramme unge landmænd, der ikke har midler til at foretage større forbedringer på én gang, men må foretage disse over en længere årrække som følge af mangel på likvide midler.

Forskellen mellem den regulerede anskaffelsessum og afståelsessummen reduceres nu med 40.000 kr. imod tidligere 10.000 kr., inden der finder beskatning sted efter den højere procent. Lovforslagets bestemmelser om forhøjelsen af dette fradrag viser, at regeringen søger at imødekomme enkelte grupper, parcelhusejerne og de mindre landbrug. Det fremgår jo tydeligt af det eksempel, som den højtærede finansminister fremdrog i sin fremsættelsestale. Fradraget på de 40.000 kr. kan jo tilsyneladende virke